

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XVIII. Sixtus V. Pont. Congregationem Breui Apostolico confirmat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

liquit, die Augusti mensis decima sexta, anno M. D. LXXXV. inter Camilli manus, qui tam bono & fideli socio se orbarum sentiens, eum amarè fleuit. Quòd autem Congregatio necdum ædem sacram haberet, ipse, Patris, Octauiani illorum Confessarij commendatione, sepultus fuit in templo Societatis Iesus v. Conceperat porrò Camillus tantam de probitate eiusdem socij sui opinionem, vt sapiùs de illo inter sermocinandum diceret, quasi certum sibi esse, Bernardini animam purgatorij ignes non attrigisse, sed rectà in cælos euolasse. Fuit hic Frater primus, qui Congregationem nostram ingressus est, & primus qui felici morte, ex ea ad aliam Beatorum in cælis Congregationem emigravit.

CAPVT XVIII.

Sixtus V. Pontifex Congregationem Brevi Apostolico confirmat.

Camillus, accrescente in dies eorum numero, qui suauis recentis plantæ odore illecti, sub eius vmbra certatim conuolabant, arbitratus non posse nec licere tantam Congregationem absque summi Pontificis benedictione & auctoritate diutiùs in communi viuere, hærebat animi dubius, quid ageret, quò se verteret, cuius consilium auxiliúmve

78 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
liumve exposceret. Cum nullo enim Cardi-
nalem intercedebat illi eo tempore tam
arcta necessitudo, vt auderet eorum quem-
quam ad Pontificem desiderij sui exponen-
di gratia allegare: ideoque ad supremum re-
rum omnium moderatorem, qui humilium
non despicit preces, & pauperum exaudi-
vota, se conuertit. Eum igitur quàm potius
humillimis iuxta & ardentissimis votis de-
precatus est, vti rem hanc pro solita sua be-
nignitate dirigeret, viamque ei peragenda
opportunam aperiret. Ita qui in alijs omni-
bus negotijs præstò illi adfuerat, etiam in hoc
non defuit. Nam cùm die quadã pertransiret
Camillus Illustrissimi Ducis Muti palatium,
templo Societatis I E S V vicinum, vbi tunc
erat bonæ memoriæ Cardinalis Mondouus,
obseruauit, Deo ita volente, eundem Mon-
douum ad portam vsque palatij comitatum
ire alium quemdam Cardinalem, vti mos est
sacri illius Collegij. In quo occursum visus est
illi idem Cardinalis, esse senex admodum
festiuus & excitatus, & qui huic expediendo
negotio aptus foret. Itaque illum, quamuis
nec aliàs sibi visum, nec aliter notum, cùm soli-
ta in Deum fiducia improuisò adijt, salutauit,
breuem sui instituti formulam obtulit, pre-
catus est, vt tenue ac humile Congregatio-
nis suæ principium adiuuaret, & verbo aliquo
apud

apud Pontificem eius confirmationem commendaret. Placuit, ut assolet, ea hominis simplicitas Cardinali, petijtque, num aliquos Romæ haberet, qui ipsum nosset, & aliquam sibi eius notitiam dare possent. Respondit Camillus se habere, & aliquos ei nominavit nobiles Romanos, Virgilium Crescentium, & Patritium Patritij. Tum Cardinalis, *Illi*, inquit, *sufficiunt: tantum illi duo loquantur mihi, & de reliquo auxilium tibi à me non deerit.* Quod cum ab illis illustribus viris factum esset, & eadem opera Camilli probitas admirabili charitate coniuncta etiam in sermonem venisset, magna Cardinalem tenuit admiratio, hominem vnum idiotam & illitteratum tam excelso esse animo, ut initium daret operi tam utili, tamque infirmis necessario. Ea de causa cum multò in id ferretur studio, eiusque accelerationem maxime cordi haberet, intra paucos dies rem omnem Sixto V. summo Pontifici exposuit: qui valde lætus de tam bona eius instituti fama per Urbem dispersa, & in spem quoque ingressus maiorum ex illo fructuum deinceps colligendorum, id negotij sacre Congregationi Regularium commisit expediendum. Ibi quoque Dominus Mondouus præstò fuit. Denique licet Cardinalis à sancta Severina sancto zelo pulsus (quandoquidem credi aliter

VIII

174

80 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
aliter non potest) ei nonnihil obfisteret, dice-
retque, nihil noua Congregatione in Ecclesia
opus esse; tamen re multum diuque confi-
derata atque perpensa, conclusum determi-
natumque est, bonam esse & admittendam.
Docuerunt enim Patres illi, eam Congrega-
tionem minimè esse superuacaneam, sed
Apostolicam mereri confirmationem, pro-
pterea quòd operibus esset addicta pietatis,
cum nouo modo instituti ab alijs omnibus
differente, præsertim tempore pestilentia: at-
que idcirco dignam esse, quam sancta Seda
amplecteretur & confirmaret. Quod cum
Illustrissimus Cardinalis Sans, Congregatio-
nis Regularium caput, ad Pontificem retulisset,
is Breui Apostolico dato ad decimam
octauam Martij, anno Christi millesimo
quingentesimo octogesimo sexto, Pontifi-
catus autem sui primo, dictam Camilli Con-
gregationem approbavit & confirmavit. Fa-
cultatem quoque eidem Camillo ac socijs
concessit, sub vno simul contubernio viuendi,
in paupertate, castitate, obedientiâ, & in-
firmorum ministerio, etiam peste infecto-
rum; non vi quidem alicuius voti seu simpli-
cis, seu solemnis, sed ex solo voluntatis arbitrio.
Voluit etiam, vt à Congregatione vnus
eligeretur Superior, qui Sacerdos esset, &
trienni fungeretur potestate: deditque in su-
per

per facultatem in vrbe Roma stipem con-
quirendi, & quædam alia (quæ studio breui-
tatis hîc transilio) benigne illis indulfit. Ita-
que Camillus, consentientibus omnium so-
ciorum suffragijs, electus est Superior vige-
simâ Aprilis eiusdem anni, cœpitque ab ea ele-
ctione ad maiorem charitatis feruorem, &
suiipsius despicientiam semetipsum accende-
re. Neque diu harum virtutum edere speci-
men distulit; sed mox, coniecta in humeros
mantica, assumptoque vno socio Sacerdote,
Rogerio Anglo, urbem Romam mendica-
bundus obijt: sed nihil aliud illa prima men-
dicatione domum ambo retulerunt, quàm
vnum panem integrum, & pauca paruaque
frustula, sannarum verò & irrisionum ac
conuitorum affatim: quippe pro vagabun-
dis & erronibus habiti, & qui nihil aliud nisi
tempus, sua per urbem obambulatione, dis-
perderent. Porrò semper ex illo tempore
suscepit Camillus Cardinalem Mondouum,
nec solùm vt protectorem, sed etiam vt pa-
trem & benefactorem tam ipse, quàm tota
Congregatio, eum coluit ac veneratus est.

XIII
174

F CA